

Beste Schuttersvrienden en gildebroeders.

Welkom in ons Limburg.

Het land waardoor de statige Maas zich een weg baant richting zee en waar het nachtegaaltje zingt in het bronsgroen eikenwoud. Zoals ons Limburgs volkslied verteld.

Een land waar het Schutterwezen diepe wortels heeft geslagen, maar ook een land waar tradities, normen en waarden zeer onder druk liggen.

Als eerste wil ik de delegatie uit Gelderland hartelijk welkom heten. De Gelderse federatie heeft ons vanaf het begin, als Europees koningspaar, onder haar hoede genomen. Ons (Irma en mij) verteld over het wel en wee van een Europees koning. Ons een goede start meegegeven binnen het voor ons tot 2018 onbekende EGS. Waar we hun met recht zeer erkentelijk voor zijn. Dank jullie hiervoor.

Het Inter federatief overleg, waarvan ik al vanaf het begin van mijn ambstermijn als Europese koning van heb gezegd, daar wil ik bij zijn, maar vanwege de druk, tijdsplanning etc. nog geen mogelijkheid toe heb gezien.

Ik zal gewoon vertellen hoe ik een en ander heb gezien en ervaren binnen het Nederlandse Schutterswezen. Gewoon als schutter, als toeschouwer. Dus neem me vooral niet kwalijk als ik een ander beeld heb gezien dan wat er daadwerkelijk speelt.

Een ieder die hier aanwezig is zet zich in voor het Nederlandse Schutters of Gildewezen. Op zich is dit al een feit waarop men trots zijn kan. Het Nederlands Schutters en Gildewezen kent vele facetten, tradities en grote verschillen.

Het Limburgse, waar de traditie in ere gehouden wordt en waar het steeds moeilijker wordt om er navolging voor te krijgen.

Al komt die er wel en zijn er veel verenigingen met veel jeugd, maar nog meer verenigingen waar dit een groot probleem vormt.

Het Limburgse dat volop probeert te vernieuwen en naar andere mogelijkheden zoekt om zich meer naar de buitenwereld te kunnen profileren.

Maar als zich dan een prachtige kans voordoet, zoals het EST in Leudal en mijn Europese Koningstitel, lijkt men aan de zijlijn te gaan staan om te kijken wat er gaat gebeuren in plaats dit te omarmen en trachten te benutten. Dit zou een perfecte gelegenheid zijn geweest om het EGS te introduceren bij de Limburgse schutters die hier weinig weet van hebben.

Het Brabantse waar men vecht om een voortbestaan, de jeugd slechts zeer moeizaam mee krijgt waardoor een voortgang zeer moeilijk is. Het goede is dat men zich er terdege van bewust is en er wordt groots aan de weg getimmerd. Men zet ook alle schouders eronder zoals te zien was aan de opkomst van de hoofdlieëndag vorig jaar. Dat geeft de burger weer moed.

En verder het Gelderse wat bloeit, waar de jeugd een boventoon voert en waar de sky de limit is. Waar het federatiebestuur zich overal laat zien en zich dan ook zelf actief inzet in de organisaties. Zo heb ik Wim bijvoorbeeld al gezien als omroeper bij een koningsschieten en daarna als verkeersregelaar bij de optocht.

Ze staan niet boven de federatie maar er middenin en dat werpt ,mijns inziichts, zijn vruchten af. Men krijgt dan ook sneller gesprekken met de mensen die dan ook veel opener zijn.

Hoe mooi is het dan ook dat er een Inter federatief overleg is. Een overleg waarin men zich onderling kan helpen om een gezonde toekomst tegemoet te gaan. Een mooie kans om te leren van elkaar, elkaars pluspunten bekijken en eventueel overnemen, elkaar recht in de ogen kijken en elkaars mogelijke verbeterpunten bespreken. We zijn er tenslotte om te leren van elkaar en om elkaar te helpen en ondersteunen waar nodig.

Een overleg waarin men vol trots en opgeheven hoofd de toekomst tegemoet kan gaan. Want die toekomst die komt er , daarvoor zijn we allen hier, daar vechten we voor.

Daarnaast kan men de zaken bespreken die in het Europees schutterswezen spelen.

Nederland is binnen het Europees Schutterswezen een relatief kleine speler, maar wel een speler waarin heel veel kennis en kunde ligt. En dit wordt door het EGS ook zeer gewaardeerd, ook al wordt dat zeker niet altijd zo gezegd.

Het Nederland waarin het Europees Schutterswezen zo ook het Ridderschap relatief weinig is gekend en waarvan vele schutters en gildebroeders niet eens weten dat er zoiets bestaat.

Dit is jammer want het prachtige EST in Leudal zou een mooie aanleiding kunnen zijn dit verder te verspreiden en te gebruiken. Door het schutterswezen een meer internationaal karakter te geven zou men meer mensen betrokken kunnen krijgen in de verenigingen. Ga eens kijken buiten je kring of je bond. Dit maakt het voor de leden ook interessanter. Zo zie je ook dat verenigingen, die regelmatig over hun eigen grens gaan kijken, veelal een hoop jeugd weet te binden.

Het ridderschap van de Heilige Sebastianus, dat de mogelijkheid biedt om Schutters en Gildebroeders en zusters, die veel doen of gedaan hebben voor het schutterswezen, in hun midden op te nemen en te eren. Natuurlijk voorgedragen door een vereniging of een federatie. Doordat de opnames per tagung zijn verlaagd tot maximaal 25 per keer, kan ik me goed voorstellen dat hiervoor een goedkeuring vereist wordt van het Ifo.

Wat is nu onze rol als Europees Koningspaar?

Wij trachten het EGS meer bekendheid te geven in onze regio. Wij vertegenwoordigen ook de Limburgse schutterscultuur en dragen die uit door Europa. We vechten voor de normen en waarden zoals wij die hoog in het vaandel dragen. Wij (samen met Gerard) hebben ervoor gevochten om een gelijkheid te krijgen voor Koning en Koningin binnen het EGS. We trachten er te zijn voor de kleine verenigingen die door onze komst wat extra media aandacht krijgen en dit positief kunnen gebruiken om hun vereniging te promoten. Enzovoort. Kortom, we zetten het Nederlands Schutters en gildewezen in de picture, ook richting buitenland.

Dit doen wij zoals wij denken dat het goed is. Zoals het voor ons goed voelt. Uit de reacties die we krijgen denk ik ook dat we hiermee op de goede weg zitten.

Ik denk dat onze Europese titel een nog grotere positieve impact zou kunnen hebben voor het schutterswezen als dit meer zou worden gebruikt, want dit is geen feestje van mij en Irma, nee, dit moet een feestje zijn voor het gehele Schutters-, en Gildewezen in Nederland.

Maar nu even niet. Door covid-19.....tja, we beleven het allemaal. De stilte in plaats van de vele activiteiten die zich nu zouden ontplooiën.

Maar juist in deze tijd is het belangrijk om ervoor te zorgen dat het schutters en gildewezen in de picture blijft. Je regelmatig laten zien en horen op de sociale media zorgt ervoor dat de aandacht onder de schutters scherp blijft. Blijven denken wat men kan doen voor de gemeenschap hoe men de leden betrokken houdt.

Men moet niet op het idee komen dat de vrije weekenden ook wel aangenaam zijn. Nee men moet blijven verlangen naar de onderlinge sociale contacten, de tradities en de feesten. Zo kunnen we ervoor zorgen dat we sterker uit deze tijd van social distance komen als we erin gegaan zijn.

Genoeg gezegd van mijn kant.

Voor het feit dat jullie je allen zo inzetten voor ons geliefde Schutters-, en gildewezen wil ik jullie bedanken. Hiervoor wil ik jullie een ereteken geven die ik zelf heb laten maken als herinnering aan ons Europees Koningschap.

Lieve vrienden, hartelijk dank hiervoor.

Leo en Irma Niessen

